

A young man and woman are shown in a close embrace, kissing. The woman has long dark hair and is wearing a light blue off-the-shoulder top. The man has short brown hair and a beard, wearing a white t-shirt. They are in a brightly lit room with large windows in the background. In the top right corner, there is a gold circular badge with the text 'BESTSELER BOOK' and a small bird icon. The author's name 'EMILY D. BEŇOVÁ' is printed in black across the middle of the image. The title 'Dotyk túžby' is written in a large, elegant gold script font. At the bottom, a gold brushstroke banner contains the question 'Bude túžba po peniazoch silnejšia než láska?' in black text.

BESTSELER
BOOK

EMILY D. BEŇOVÁ

*Dotyk
túžby*

Bude túžba po peniazoch silnejšia než láska?

EMILY D. BEŇOVÁ

*Dotyk
túžby*

Emily Beňová
Dotyk túžby
Copyright © by Emily Beňová
Cover design © by Zuzi Maat
Illustration © Shutterstock
Slovak edition © by BESTSELER

*„Neprestala som lúbiť. Len už nemám náladu na nezmyselné
vzťahy a falošné priateľstvá. Ak je život iba o pretvárke, tak
chcem byť radšej iba sama.“*

Prológ

Cítim, ako sa podo mnou trasie zem. Vlastne nie, to ja sa trasím - úplne celá. Túžba si berie svoju daň a ja si uvedomujem, že som zlyhala.

Príťahuje ma, a vedomie, že po mne túži, ma privádza do šialenstva. Cítim, ako veľmi ma chce. Tiež ho chcem. Šialene a divoko, ibaže toto sa nesmie stať. Nesmiem ho chcieť.

ISBN: 978-80-8252-012-8 pdf

BESTSELER
BOOK

1. kapitola

„Fajn, mačička, teraz sa pekne obleč a vyjdi dverami,“ mám na jazyku, no nechcem byť hajzel, tak sa iba usmejem. Opätuje mi úsmev a v jej očiach vidím iskierky lásky. Musím všetko ukončiť skôr, ako ma bude žiadať o telefónne číslo. No to sa stáva, keď si vezmem na starosť pannu.

Niežeby boli mojím obľúbeným chodom, no raz za čas sú príjemným osviežením. Ak mám byť celkom úprimný, mám radšej ženy, ktoré už vedia, čo chcú. Nemám rád reči ako: *To bolí... Musíš byť taký veľký? Preboha, počkaj a daj mi vydýchnuť.*

Nie, toto nie je nič pre mňa.

Mám rád ženy, ktoré mi pri sexe povedia: *Ešte! Poriadne! Potiahni ma za vlasy! Urob mi to po stojačky! Tvrdo! Nešetri ma!* Moja dnešná mačička je rozkošná, no nie som si istý, či som urobil dobre, keď som ju pretiahol. Cítim problémy a otázky typu: *Prečo si so mnou spal, keď o mňa nestojíš?*

Vtedy vždy hľadám výhovorky. Myslím, že aj dnes budem improvizovať. Nerád by som ju zranil, no urobím to, ak tej blondavej už *nie panne* dôjde, že nie som ten typ, ktorý by sa rád viazal.

Kolká je v poradí, ktorú som odblanil? Siedma? Bože, musím si viesť nejaký zápisník, aby som sa nestratil. Zapišem si aj poznámku, že bola celkom dobrá. Na môj vkus trochu ukričaná, no prežil som to. Podám jej oblečenie a ona konečne vstane z mojej postele. Nechcem vyzeráť ako špinavec, takže

ju zaveziem domov. Na včerajšej párty som sa trochu rozbil. V hlave mi búši ako v bani a na jazyku mám sucho. Myslím, že som vypil viac whisky, no našťastie mám v chladničke niekoľko pív, takže si po návrate domov jedno otvorím a vyrovnam ním hladinu alkoholu v krvi.

„Toto je pre teba,“ povie mi a ja sa pozriem do modrých očí, ktoré ma včera zaujali. Jasné, pri sexe si všímam celkom iné časti ženského tela. Napríklad kozy... Táto ich má celkom bujné.

Čo to má v ruke? Podáva mi papierik!

Doriti! Toto sa stane vždy! Čítam nič nehovoriace telefónne číslo a usmejem sa. Fajn, takže ďalšia z tých: *Zavolaj mi, miláčik.* Musím sa jej zbaviť rýchlo. Skôr, ako si uvedomí, že nezavolám.

Prečo by som to aj robil? Vždy pretahovať iba jednu? Ani omylom! Čo tie ostatné? Kto sa o ne postará, keď budem len s jednou?

„Odvezieš ma domov?“ spýta sa ma a zapne si pritom blúzku.

„Jasné, mačička.“

Usmeje sa na mňa a viem, že je zle. Nakloní sa ku mne a pobožká ma na pery. Toto začína byť vážne. Viaže sa na mňa. Strčím si lístoček s narýchlo naškrabaným číslom do vrecka na rifliach a podám jej kabelku.

„Musím ťa rýchlo odviezť. Napoludnie už niečo mám.“

Zarazí sa. „Je len osem ráno.“

Uf... „Ale ja mám niečo aj na ráno. Chápeš.“

Tvári sa trochu zmätene, no nakoniec sa usmeje. Skočila mi na to. Vďaka Bohu za hlúpe blondínky. Sú požehnaním pre chlapov, ako som ja. Otvorím jej dvere a ona nimi prejde. Stále si opakujem, že sa jej musím zbaviť čo najskôr, no čo čert

nechcel, moji rodičia sa vrátili z víkendu v Miami akosi skoro. Moja matka teraz stojí na chodbe rovno predou mnou a je značne šokovaná.

Toto nemala vidieť. Tento mesiac je táto kozatá blondínka už druhou babou, ktorá u mňa doma prenocovala.

„Oliver!?“

„Moira!“ vrátim mame.

Zamračí sa. Fľochne očami na už *nie pannu* vedľa mňa a potom späť na mňa. „Čo to má znamenať?“

„Kolegyňa z podniku. Rokovali sme.“

Postrčím blondínku po svojej ľavici a ona sa pohne.

„Dovidenia, pani Steelová,“ povie blondínka ticho a hodí na matku milý úsmev. Vychladni, kráska. Týmto sa matke nezapáčiš.

„Nabudúce si aspoň poriadne vytiahni zips na nohaviciach!“ štekne matka zúrivo, no ja idem ďalej a tisnem pred sebou tú drobnú bytosť s pekným pozadím.

„Oliver, o tomto sa musíme pozhovárať!“

„Až budem mať čas.“

Vytiahnem si zips a o chvíľu sme vonku. Čaká, že jej otvorím dvere na aute, no tvárim sa, že jej naivitu nevidím. Prejdem na svoju stranu a nastúpim do BMW. Otvorí si teda sama a sadne si vedľa mňa. Cesta k nej netrvá dlho – asi je to aj tým, že nechodím dvakrát pomaly. Po chvíli zastavím pred jej domom a zmapujem situáciu. Musím ju odkopnúť rýchlo.

Otočí sa ku mne. Viem, na čo čaká, no neplánujem ju bozkávať.

„Ďakujem za párty. Bola skvelá.“

„To rád počujem. Mám rád vlastné párty. Môžem si na nich robiť, čo chcem.“

Zasmeje sa.

Dotyk túžby

Bože, pôsobí tak nevinne a zamilovane. Dočerta, musím zdrhnúť skôr, ako ma pozve k sebe domov.

„Zavoláš?“

A je to tu. Teraz jej musím zlomiť srdce. A ja tak veľmi nechcem...

„Vieš, Karmen...“

„Kelly.“

„Si fajn a bolo mi s tebou príjemne, no už sa nevidíme. Vieš, neklapalo by to.“

„Čože?“

Je blond, jasné, že nechápe. „Myslím tým, že nezavolám.“

„Prečo?“

Tá je vážne poriadne blond!

„Casy...“

„Kelly,“ zopakuje trochu pobúrene a ja sa v duchu usmejem. Urobil som to naschvál. Asi musím hovoriť priamo. Naznačovanie v jej prípade stojí za prd.

„Som sukničkář.“

Mrká na mňa a ja mám chuť vyhláskovať jej to slovo.

„Šlo len o sex.“

Stále nič!

„Jednorazový.“

A ona sa konečne zamračí. „Tie baby, čo boli na žúrke so mnou, mali pravdu. Si vážne špinavec!“

Usmejem sa. „Od teba to znie ako kompliment. Ale bola si dobrá. Vážne. Bolo mi s tebou príjemne.“

Prásk! Moje líce zaštípe.

„Ty hovädo!“ prskne zlostne, v očiach má slzy, no viac sa nezdržiava. Vystúpi z auta a nezabudne ich za sebou z celej sily zatresknúť.

Hm... Šlo to lepšie, ako som čakal.

Dupnem na plyn a vyrútim sa preč. Chcem byť ďaleko skôr, ako za mnou vybehne nejaký rodič a rozoberie ma na súčiastky. Vďaka stotridsiatke na tachometri som preč tak rýchlo, že by ma nedohonili, ani keby chceli. V duchu sa usmejem a z priehradky medzi sedadlami vylovím žuvačky v malom obale. Vložím si jednu do úst a balíček vrátim na miesto. Som vyprahnutý ako sopka. Musím skočiť do nejakého supermarketu a kúpiť si niečo na pitie. V ústach mám Saharu a na líci ma štípe pokožka. Pošúcham si boľavú tvár a na brade ucítim strnisko.

Len včera som sa holil a dnes musím zas. Dočerta so ženami! Všetkým sa páčia uhladení muži. Ja osobne holenie neznášam, no čo neurobím pre to, aby som získal pekný ženský rozkrok?

Vyberiem z vrecka mobil a zavolám Romanovi, najlepšiemu kamošovi, ktorý je ako môj brat. Dvihne mi, len čo vytočím jeho číslo.

„Hej, bratku. Ako dnes svieti slnko?“

„Je jasno ako v iné rána. Šedé mraky zašli za obzor.“

Viem, že mi rozumie. Tak voláme my dvaja ráno po trtkačke. Niekedy sa stane, že rána nebývajú také pokojné, ako to dnešné. Na facky som zvyknutý. Vlastne ich po každej kefovačke aj čakám, takže to nie je nič prekvapujúce. Horšie by bolo, keby sa na mňa vrhla a začala ma mlátiť. Mal som už aj taký prípad. Museli ju zo mňa strhnúť, aby som jej jednu nevrazil.

Ženu som ešte nikdy neudrel, no jednu by som si podal celkom rád.

Molly Blakeová.

Prisahám, že neznesiteľnejšiu ženskú som ešte nestretol. A najviac ma štve, že ju poznám celý svoj život a stále sa mi ju nepodarilo pripísať do svojho zoznamu. Vytáča ma, že ma odmieta. *Ale to sa zmení!*

Túto noc bola na mojej párty, no nemal som príležitosť dostať sa k nej. Zavesila sa na mňa tá blondavá Karmen, či Kelly a ja som nemal šancu použiť svoj šarm. *Ale neboj sa, Molly, aj na teba raz dôjde.*

„Hej, som rád, že to bolo v pohode. Bola aj facka?“

Zasmejem sa. „Ako inak.“

„A ako chutila tvoja sexi panna?“

„Bratku... sladko ako broskyňa. Kde si?“

„Na pumpe. Snažím sa prebrať.“

„Na ktorej pumpe si?“

„U Johna.“

„Hneď som tam. Objednaj mi nejaký chladený životabudič. Mám opicu.“

„Vedľa seba?“

Zasmejem sa. „Nie. Tú som už vysadil. Bola vlastne celkom milá.“

„Bola milá? Čo to počujem? Dostala sa hlbšie, ako by sa patrilo?“

„Blázniš? Nedostala sa nikam.“

„Len aby.“

„Veď ma poznáš. City bokom. K sexu nepatria.“

Romano sa zasmee. „Čakám ťa.“

Už neodpoviem. Zruším hovor a hodím mobil do priehradky medzi sedadlami. Dnes je vonku brutálnych 30 stupňov a to je len ráno. Leto je v plnom prúde a ja uvažujem nad tým, že skočím na pláž, aby som si poobzeral nejaké nové pipky. Najlepšie už nijaké panny. Jedna facka za víkend stačila.

Na pumpe som fakt rýchlo. Niežeby som šiel takmer 170, čo je pre Olivera Steela totálne typické. Som verným sponzorom policajných hliadok. Neprejde týždeň, aby som niekde neplatil pokutu, no ja si niečo také môžem dovoliť.

Romanovo auto stojí vedľa červeného Porsche Panamera a ja už podľa poznávacej značky viem, že je tu moja favoritka Molly Blakeová. Moja krásna čiernovlasá tenistka. Z toho šermovania raketou musí mať nebezpečne pevné poprsie.

Práve vychádza z pumpy a smeruje k svojmu autu. Romana nikde nevidím, takže je asi v budove pumpy. Molly práve nasadne do auta, keď zastavím za jej autom a vypnem motor. Zablokoval som jej cestu prednou polovicou auta, takže teraz vďaka mne nemôže vycúvať. V duchu sa usmejem a vystúpim. Aj ona vystúpi a je našťvaná.

„Ahoj, Molly. Večer si odišla z mojej párty nejakو skoro.“

„Cúvni autom! Som na odchode.“

Usmejem sa na ňu a na drzovku vytiahnem kľúče zo zapalovania: „Počkaj. Budem späť o chvíľu.“

Nikam nejdem, moja milá. Pekne si počkáš, kým vypijem svoj energetický drink. A ja si dám vážne načas, malička.

Pohnem sa preč, idem pomaly, nech jej urobím poriadne nervy a zrazu počujem, ako našťartuje auto. *Na to si príliš mäkká, mačička*, pomyslím si a potom *prásk!* Otočím sa a zbadám svoje auto. Jeho predná maska je nakrivo a ona znova parkuje. Nie, neparkuje. *Tá potvora!*

Znova hodí spiatočku a naplno dupne na plyn. Jej päťdverové Porsche skočí dozadu a odhodí moje auto o ďalší kus. Potom sa na mňa už iba usmeje, vycúva a s výrazom víťaza opustí parkovisko.

Stojím ako prikovaný a pozerám sa na zdemolované auto. Na jazyku ma štípu nadávky a rukami si trhám vlasy. Toto tá vyšinutá bosorka prehnela! Tentoraz jej to tak ľahko neprejde. Svoje auto milujem, je úplnou novinkou na trhu a ona si z neho urobí terč?

Och, ty prefikaná mrcha! Za toto mi ešte zaplatíš!

Romano vybehne ku mne a podá mi drink. Je pokojný, zatiaľ čo ja doslova pením a v duchu šialenú Blakeovú preklínam.

„Myslím, že tvoje auto potrebuje vyleštiť,“ nadhodí flegmaticky a ja sa naňho neveriacky pozriem. Obdivujem jeho pokoj. Jasné, nejde predsa o jeho káru.

„Zabijem ju!“

Romano si odpije z plechovky a uhne hlavou do strany. Pozerá na auto, ako keby ma ani nevnímal.

„Nie, bratku,“ povie po chvíli. „Ty nie si vrah. Si kurevník ako ja! Pretiahni ju! Tvrdo. Tá potvora si o to koleduje.“

Sex je v tejto chvíli posledná vec, na ktorú dokážem myslieť.

„Za toto mi tá malá potvora zaplatí, tomu ver.“

Otvorím si energy nápoj a vlejem ho do seba takmer na ex. Na moje vysušené ústa je ozdravujúci, no na nervy má opačný efekt. Pením a mám chuť niekomu vraziť.

Ja tú babu vážne zničím, ale možno má Romano pravdu. Zničím ju v posteli. Áno, presne tak. Dostanem ťa, Molly, a budeš plakať, aby som ti dal vydýchnuť! Staneš sa ďalšou čiarkou v mojom zápisníku. Moja budúca pochutina budeš ty, tomu ver!

Vlejem do seba zvyšok nápoja a potom sa vrátim domov. Iste, až potom, ako som pozametal sklenené kusy z asfaltu, pretože pumpár vystrájal ako pajác. *Molly, ty namyslená potvora!* Musím však uznať, že vie, ako zaujať.

Doma zaparkujem na obvyklé miesto a len čo vstúpim do domu, čaká na mňa matka. Má bojovú náladu. Ruky vbok, v pohľade brutálne vražedné iskry. Na toto nemám náladu!

„Stoj!“ zrukuje po mne. „Máme nedokončenú debatu.“

Otočím sa k nej. „Viem. Dohodli sme sa, že to preberieme, až keď budem mať čas. Nemám ho, takže...“

„Sprav si ho! Hned!“ zavrčí a ja ani neviem prečo, poslúchnem.

„Čo ťa trápi, *mama*?“

„Ty a tvoje správanie! Vodiš si do domu cudzie ženy. Nestrším tu nijaké cundry.“

„Nie, táto je panna. Teda... bola.“

Bola, nakoľko som z nej spravil ženu. Možno by som si ju mohol nechať v zálohe. To občas robievam. Hovorí sa tomu *poistka v núdzi*. Vlastne nie. Teraz pôjdem po tebe, Molly, a dám si veľmi záležať na tom, aby som ťa dostal na lopatky.

„Zakazujem ti, aby si sem vodil akékoľvek ženské a tvoje žúry tiež skončia! Tvoj otec ti zveril jednu z úžasne prosperujúcich firiem, tak to nepokaz ponocovaním a hýrením.“

„Ubezpečujem ťa, že firma napreduje. Vďaka mne a mojej snahe. Ak je to všetko...“

„Ty si rozbil auto?“ Do domu vstúpi otec a netají šok.

Ani toto teraz nechcem riešiť.

„Prešiel som psa.“

Otec prižmúri oči. Jasný dôkaz toho, že mi neverí. Ako inak. Môj dokonalý otec mi nikdy neveril. Prečo asi? Žeby som bol po ňom? Zrazu vyberie telefón a kamsi zavolá. Iste, typicky Steelovské. Do hodiny bude vedieť, kto mi to auto zničil.

„Ahoj, Romano, počúvaj, kde môj syn nabúral?“

Stiahne žalúdok. *Beriem späť. Bude to vedieť do minúty.*

„Takže Molly Blakeová. S tou dievčinou sú stále problémy. Si dobrý kamarát. Pozdravujem otca,“ uzavrie a zloží. Keď ma prebodne očami, prehovorím ako prvý.

„Nepleť sa do toho, otec. Toto si vyriešim sám.“

„Ty?“ zasmeje sa arogantne. „Tak na to si počkám, synak.“

2. kapitola

Každá žena by si to aspoň raz v živote chcela vyskúšať s černochochom. Ja spávam s mulatom, čo je skoro to isté, takže môžem povedať, že taký miešanec stojí za ochutnanie.

Alman Blase je typický idol ženy, ktorá vie, čo chce. Vysoký, svalnatý, dobre obdarený a v posteli naozaj živelný. Do mojich dvadsiatich rokov som hľadala muža ako je on, takže mi postelou prešiel ne jeden krásavec.

Teraz mám Almána, ktorý spĺňa všetkých moje predstavy. Náš vzťah je čisto nezáväzný a presne tak mi vyhovuje – nerada sa totižto viažem. Kedysi som si písala zoznam svojich milencov, no iba do doby, kým som nenašla Almána. Jeho meno je v zozname posledné a ma číslo trinásť. Moje obľúbené je však štrnásť, takže... ktovie...

Čo čert nechcel, polroka potom, ako som spoznala Almiho, zoznam našla moja úzkoprská matka pri snorení v skrini. Nebolo mi všetko jedno, pretože mal zostať navždy mojím veľkým tajomstvom. V ten deň som ho vôbec neukryla, pretože som sa ponáhľala na párty a zabudla na tento *dôležitý* detail. Matka strašne vystrájala.

„Čo je toto?“ okríkla ma, v ruke držiac môj denník. Vedela som, že je zle.

„Čo ten zoznam znamená?“

„Ty vieš, čo znamená.“

Zarazila sa. „Toto nemôžeš myslieť vážne, Molly Blakeová. Trinásť mužov? Tebe sa to zdá normálne?“

„A tebe sa zdá normálne, že sa mi hrabeš vo veciach?“

Neskutočné. Ale vlastne prečo som sa tomu tak čudovala? Moja matka je taká. Nad všetkým a nad každým chce mať stopercentnú kontrolu.

„Musíš okamžite prestať! Naša rodina má už celé generácie dobré meno a ty ho nezničíš povestou štetky. Nechcem ani len pomyslieť, čo by sa stalo, keby sa zoznam jedného dňa dostal na svetlo sveta! Taká hanba! Ako by som všetkým vysvetlila, že dcéra uznávanej módskej návrhárky, ktorá je štedrým sponzorom kostolov v Spring Hill, je vlastne iba pobehlicou?“

Pobehlicou? To je tvoj uhol pohľadu, mama.

„Len hľadám toho pravého,“ povedala som jej vtedy a ona vybuchla ako sopka.

„Pravého? Bolo ich trinásť, Molly! Zdá sa mi, že nevieš, čo chceš, takže ak s tým okamžite neprestaneš, ja sama ti toho pravého nájdem.“

Jasné, mami. Ešte si pokrič. Niečo také by si neurobila. Príliš dobre ťa poznám, takže tvoje vyhrážky na mňa veľký vplyv nemajú.

„A prestaneš sa s tým posledným na zozname. Viem, že niekoho máš a keďže jeho meno je posledné, dám ruku do ohňa za to, že si stále s ním. Čo je to vôbec za chlapa? Veď ten chlap určite nebude Američan.“

„Je to mulat. Černoch miešaný s belochochom, volá sa Alman.“

„Mne je jedno, ako sa ten chlap volá. Ukončíš to! Neznesla by som, keby sa tieto infomácie dostali na verejnosť. Ty, ako nejaká nečistá rasa!“

Nečistá rasa? Verejnosť?

Moju matku nezaujíma nič iné, len dobré meno našej rodiny. Jej zaškatulkovaný život plný pravidiel bol vždy neskutočne nudný. Veď do sveta módy a bohatstva patrili aj škandály, takže

nevera a lahtikárstvo bolo ich súčasťou. Alebo nie? Len žijem s dobou. Mojmím cieľom je...

Vlastne ešte neviem, čo presne. Asi urobiť niečo veľké. Niečo, čo zmení celý môj život, aj keď som ešte neprišla na to, čo by to malo byť. Tenis to rozhodne nebude. Ten hrám len na pranie matky, lebo chcela, aby som pôsobila ako dokonalá dcéra z dokonalej rodiny, ktorou ani zďaleka nie som.

Je pravda, že som v hraní dobrá, no nenapĺňa ma šťastím.

„Popremýšľam,“ povedala som jej vtedy a ona sa ešte viac zamračila.

„Nie, Molly. Nepremýšľaj! Konaj, a to hneď! Zoznam si nechám a budem si dávať veľký pozor na každý tvoj krok.“

V ten deň odišla z mojej izby ako veľká voda a dvere za ňou len tak zaduneli. Chcela, aby som opustila Almana, no to predsa nešlo. Niežeby som ho milovala, skôr milujem sex s ním, čo je nateraz moju hlavnou prioritou. A navyše, cítim sa s ním príjemne. Je mojou spriaznenou dušou. Môžem mu povedať čokoľvek.

Vstanem z postele a oblečiem sa. Môj čokoládový Ali sa prevalí na bok a usmeje sa na mňa.

„Prečo nezostaneš na raňajky?“

„Blázniš? Matka by ma zabila. Snaží sa ma držať nakrátko. Veď vieš, že sa mi vyhráža, že mi nájde chlapa, pri ktorom dospejem. Už celé roky to počúvam.“

„A kde si trávila túto noc?“

Uškrniem sa. „U mojej kamarátky. Riešime jej *porozchodovú* depku.“

„Veď ty predsa nemáš kamarátky.“

Myknem ramenom. „To ona nevie. Vymyslím si nejakú. Koľko je hodín?“

„Pol desiatej.“

„Dočerta! Musím ísť ešte na pumpu a potom na skúšku šiat. Matka ma zabije, keď prídem neskoro.“

Rýchlo na seba hodím oblečenie a schmatnem kabelku.

„Hej, Molly! To chceš odísť len tak?“

Jasné, chce sa bozkávať. Klaknem si na posteľ a pobozkám ho, lenže jemu to nestačí. Strhne ma a zrazu som pod ním. Niežeby som nechcela ešte jeden ranný sex, no teraz sa mi to vážne nehodí. Vysúkam sa spod jeho pevného tela a vstanem.

„Už musím.“

„Vidíme sa večer?“

„Boli sme spolu tento večer.“

„Chcem ešte jeden,“ žobroní.

„Chceš príliš. Večer idem na párty.“

Zamračí sa. „Kam?“

„K Laurel Hamiltonovej,“ poviem, hoci mu do toho nič nie je.

Zarazí sa. „Odkedy ste kamarátky?“

„Nie sme. Pozvala sestru a ona zase mňa.“

„Stavím sa, že tam bude aj Steel.“

Zmeraviem a nechápavo na neho pozriem. „Čo s ním stále máš? Posledné dni ho spomínaš nejak často.“

Mne je predsa jedno, či na večierku bude alebo nie. Idem sa trochu zabaviť a odreagovať. Vytiahnem si zips na úzkej sukničke a vystriem sa.

„Mala by si sa mu vyhýbať.“

„Steelovi?“ Zasmejem sa. „Nechápem. Veď vieš, že ho neznášam.“

„Zaujíma sa o teba a nehovor, že nie. Nie som slepý. Viem, o čo mu ide. Pôjdem na tú párty s tebou.“

„Zabudni! Nepotrebujem pestúnku.“

„Molly...“

„Nie a bodka! O Steela nestojím, takže nemáš dôvod na obavy. Našťastie nie som z tých, ktoré podvádzajú, takže až sa rozhodnem presadnúť na inú koľaj, budeš to vedieť včas.“

Spozornie. „Takže chceš presadnúť?“

Prižmúrim oči, aby som ho trochu ponáťahovala. „Zatiaľ mi vo všetkom vyhovuješ, miláčik, takže nie. Bežím.“

„Pozdrav Kerry!“

„Keď nezabudnem.“

Zamávam mu a vypochoďujem zo spálne. Vykuknem z dverí jeho bytu a keď je vzduch čistý, vyjdem von. Zavriem za sebou a zídem dole výťahom.

Na parkovisku ma čaká moje červené Porshe Panamera a lístoček za stieračom. Je to len nejaká reklama, ktorej venujem toľko pozornosti ako prasklinám na asfalte, kam pokrčený leták zahodím. Nasadnem do auta a náhlim sa preč. Ženiem sa k najbližšej pumpe a chvíľu na to parkujem.

Nepotrebujem tankovať, len do seba dostať energy nápoj, aby moja matka nezistila, že som takmer celú noc presexovala a som totálne nevyspatá. Určite pôsobím unavene a nechcem, aby to videla.

Vypnem motor a vyskočím z auta. Po niekoľkých krokoch vstúpim do budovy, kde za pultom pracuje mladá sexi žabka v lacnom oblečení a zamierim k chladničke. Vyberiem si nápoj a prejdem k pokladni. Pri pulte uprostred malej pumpy s občerštením sedí Romano Done a vyzerá trochu pripito. Práve do seba leje svoj drink.

„Zdravím, Molly Blakeová.“

„Ahoj, Romano. Ako?“

Usmeje sa. „Ako po dobre strávenej noci. Ty?“

To by si chcel vedieť, že?

„Kde máš kamaráta?“ spýtam sa. Nikdy nechodí bez svojho priateľa Olivera Steela. Ak by som ich nepoznala, myslela by som si, že sú teplí.

„O chvíľu príde.“

O chvíľu? Takže ja padám! Nemám chuť stretnúť toho namysleného grobiana.

Zaplatím za svoj drink pri pokladni a rýchlo sa otočím k odchodu. Nechcem sa s ním stretnúť a budem rada, ak sa mi podarí vyhnúť sa mu. Už dlhšiu dobu má na mňa zálusk, no nestojím o jeho trápne poznámky či pohľady.

Ak by som ho nepoznala, najskôr by som sa nechala prehovoriť, pretože Oliver je fakt kus chlapa a podľa svedení tých, ktoré ho mali, je aj dobre obdarený a v posteli skúsený. No nemám rada týpkov, čo si nevidia na kraj nosa. A on je presne taký model muža. Príliš si o sebe namýšľa. Nehovorím, že na to nemá, no reči typu... *aj tak budeš moja, mačička, alebo... teba by som pretiahol ako nič...* ma iritujú.

Ponáhľam sa k svojmu autu a keď doň nastúpim, zaparkuje za mnou nejaké auto. Rýchlo vyskočím, aby ma somár, čo za mnou zastal, zbadal a došlo mu, že už odchádzam.

Chlapík vystúpi tiež a nie je to nik iný ako Steel. Moja krv začína vriieť. Chcem sa mu vyhnúť a nedokážem to. Je ako herpes. Keď ho raz dostaneš, už nikdy natrvalo nezmizne. Zastavil za mnou určite schválne, aby mi urobil napriek. Keď sa na mňa ešte aj usmeje, mám chuť vraždiť.

„Ahoj, Molly. Včera si odišla z mojej párty nejakو skoro,“ povie a ja sa usmejem.

„Mala som niečo dôležité. Cúvni autom! Som na odchode.“

Usmeje sa na mňa a na drzovku vytiahne kľúče zo zapalovania. „Počkaj. Budem späť o chvíľu.“